

Gemt, men ikke glemmt

VIT skulu ikki taka gleðina frá nøkrum um minni um góðar gamlar dagar, heldur ikki frá sambandinum ella Dimma-lætting, sum hvørja ferð — og tað er næstan í hvørjari Dimmu — tey havast at javnaðarflokkinum og við sorg-blíðni minnast aftur á góðu sambandsamgongurnar.

MEN Dimma ger ikki hesuferð heilt sum hon plagar, at rósa góða samstarvinum, sum áður var millum sambandið og javnaðarflokkinn. Sigur bert hesuferð, at javnaðarflokkurin síðan miðskeiðis í sjeytiárunum ikki hevur sýnt hug til at samstarva við sambandið og at veruligi javnaðarpolitikkurin tí síðani hevur eydnast bara alt ov væl — so væl at »samfundets økonomisk trængsler i dag« prógva hetta.

HVØRKI vit ella flokkur okkara ætla tó at vera smásárir av hesi skiving, tí viðgangast skal, at samstarvið við sambandið royndist bara heilt

toluligt tann tíð tað var, men vit loyva okkum eisini til eina og hvørja stund at gera greitt, at hetta avgjørt stóðst av greiða og fyri samfelagið alt mennandi politikki okkara og sjálvsagt eisini av evnum sambandsins til at síggja tað skilagóða og neyðuga í hesum politikki og, treyðugt so, onkrum sambands ikasti afturat.

ENN eru hesi góðu samstarvs-ár ikki vorðin verulig søga fyri okkum, men av skiving sambandsins í hesum døgum letur til, at hadani er læst og fyribundið fyri skilagóðum samstarvi við flokk okkara fram-yvir.

UM hetta er sambandshugsan yvirhøvur vita vit ikki, men sjáldan man nøkur floksleiðsla hava verið so avgjörd og avvísandi sum tann sambandska móti javnaðarflokkinum upp undir seinastu landsstýrissamráðingarnar.

MEN hetta er sjálvsagt sambandsins rættur og henda rætt skulu vit verða teir fyrstu til at viðurkenna. Bert spell, at

sambandið ikki kann unna øðrum sama rætt, men áhaldandi meylar upp aftur og upp aftur at tað í allar ævir hevur fingið krakk frá javnaðarflokkinum.

DIMMA, sum vanliga er so fróð við góðum tiltøkum, minnist helst eisini tað um at elska tann ein fær, um ein ikki fær tann ein elskar. Hóast kanska troystarleys og ófullfíggið lív sum menniskja kann spyrjast burtur úr slíkum giftum, so hava hesar, um tær halda, størstu viðurkenning uppiborna. Her er nevniliga ikki so lítið talan um skilagóðan hjúnalagspolitik, heldur enn alsk aleina, og sambandið eins og onnur, ið fáast við politik vita, at samgongur fáast ikki upp at standa av berum forelskili, men av áliti flokka millum og júst somu virðing fyri sjálvstöðu, sum vanliga hjúnalagini ikki heldur kunnu vera fyruttan.

HESA neyðugu virðing hevur sambandið og blað tess, sum seinastu mongu árinum ikki hevur havt eyga fyri øðrum enn javnaðarflokkinum, ikki sýnt.

Alt, ið bar skeiva vegin, var skyld javnaðarfloksins, einki gott og eingin vilji kundi væntast hadani, tvørbøll burturav, og kemur mál frá javnaðarflokkinum á ting, er tað sum at vísa sambandinum brand — hesum sama flokki, sum ikki hevur nakað gott at minnast aftur á politiskt uttan tað, hann fekk fram saman við javnaðarflokkinum.

SJÁLVT í viðmerkingunum til niðurstøðuna hjá donsku ráðgevari nevndini, sum teir politiskt krækja seg uppí sum tað seinasta hálmsráðið, er niðurstøða teirra »sjálvsforfjónaðu« tann sama. Tað gekk, sum tað gjørdi, tí sambandið ikki longur var saman við javnaðarflokkinum.

GEMT, men ikke glemmt, verður sagt viðhvørt. Men ein kantur skal vera á — eisini tá talan er um hjartasorg, tí hóast hug viðhvørt, so er tað í øllum førum ikki slíkum, »brúðurin í føroyskum politikki«, fellir fyr.

sosigaley

Tryggleiki og tollur

Í oddagrein skivar Dagblaðið um ferðslutrygd og toll:

Men viðvíkjandi ferðslu í víðastu merking kann ábyrgdin eisini plaserast aðrastaðni enn hjá tí einstaka bilforaranum — bilframléðararnir, Landsverkfrøðingurin, kommunurnar — ið hava ábyrgd av vegagerðini — embætismenn, lótingsins lógar-smíðir, hesi bera eisini sín stóra lut av ábyrgdini.

Og hvat hesum seinast nevndu víðutur, huussu nógv skil skal ein vænta av lógar-smíðum, ið gabbu av heimins reinasta umhvørvi, men sum hava nýtt fleiri ár at finna útav, at bilar dálka — og at teir harvið mugu gera eitt-hvørt fyr at minka um dálkingina? Ella at teir framhaldandi brandtolla

trygdina? Ella at teir framhaldandi gera stórri og tryggari bilar lutfalsliga dýrari?

Og hugsa hesir um, at við teirra brandtollarpolitikki eru víðvirkandi til at bilparkin verður eldri og trygdin harvið verri? Tað er ov lætt sloppið at sita á taburettini á ákæra tann einstaka fyrri ikki at hava ábyrgd av sær sjálvum, tá tann einstaki ikki longur hevur ráð til hesa ábyrgd!

Vit hava seinastu árinum ikki hørt annað enn, at best var, um fólk keyptu smærri bilar. Millum annað tí at hesir hóska frægast til okkara litla samfelag her longsti fjarleiki ikki er at rokna longur enn ein miðal býtur í stórbyi. Harafturat eru hesir billigari at innflyta, og vit spara við tí eisini innflutningskrónur.

Men nú er Dagblaðið

komið eftir, at vit koyra í ov smáum bilum, og sipar helst til uppskotið hjá varaløgmanni, sum fall á tingi. Hetta uppskot hevði við sær, at bilar gjørdust einar 7.000 krónur billigari.

Vit fara tó at ivast í, at ein tolllætti uppá 7.000 krónur hevði gjørt tann stóra munin.

Sjónligt úrsli

Undir yvirskriftini Synligt resultat skivar Dimmalætting m.a. í oddagrein:

Den nylig offentliggjorte beretning fra statsministeriets rådgivende udvalg vedrørende Færøerne konstaterer om den økonomiske udvikling herhjemme i 1990, at Færøernes handelsbalance er blevet kraftigt forbedret i de seneste to år. Udvalget siger bl.a. i beretningen, at

medens varehandelen med udlandet i hvert af årene 1986-88 viste et underskud på omkring 800 mio. kr., blev dette underskud via balance i 1989 vendt til et overskud på 500 mio. kr. i 1990.

Med betalingsbalancen gør den samme forbedring sig gældende. Det rådgivende udvalg siger i beretningen, at fra et enormt underskud i 1988 på knap 1600 mio. kr. opnåedes en halvering af underskuddet i 1989. Og alt tyder på, at underskuddet i 1990 er blevet yderligere væsentligt reduceret.

Eitt annað sjónligt úrsli er, at seinasta árið seinasta samgonga sat minkaði fólkatalið í Føroyum við umleið 800 fólkum og arbeiðsloysið náddi tilíkar hæddir, sum vit ikki hava sæð síðani sambandið ráddi í 50-unum.

Felag fyr ferðslu- og arbeiðsskadd

Leygardagin varð felag fyr ferðslu- og arbeiðsskadd stovnað.

Felagið fer m.a. at virka fyr, at reka fyrirbygandi arbeiði, so talið av ferðslu- og arbeiðsskaðum minka mest møgulegt. Eisini skal felagið vegleiða teimum raktu út aftur í samfelagið við at veita teimum, avvarðandi teirra, og teimum, sum hava mist, sosiala og lögfrøðisliga ráðgeving, eftirviðgerð og endurbúgving.

Seinastu tíggu árinum doyðu 84 fólk í ferðsluni í Føroyum. Vanliga verður roknað við, at av ferðsluvánlukku standast 15 álvarsamir løstir og 30 minni álvarsamir løstir fyr hvønn

deyðstilburð. Tølini fyr ferðsluvánlukku í Føroyum eru nakað oman fyr tey í grannalondum okkara.

Arbeiðsvánlukku eru heldur ikki ókendar hjá okkum. Ein stóur trupulleiki fyr at gera eitt munagott fyrirbygandi arbeiði er, at reglurnar um at boða frá arbeiðsskaðum, verða ikki hildnar.

Í samband við stovnandi aðalfundin helt Pál Weihe áhugaverdan fyrilestur, har hann greiddi frá um ferðslu og arbeiðsskaðar. Fyrilesturinn kemur í blaðið í morgin.

